

Даскалъ *Янко Кочевъ*, тогава най-големо слънце на Чирпанското общественно небе, приелъ „новата вѣра“ и свикалъ на „*зияфетъ*“, подъ джбовитѣ сѣнки на *Памуклука*, най-вѣрнитѣ си приятели. Участвували въ «зияфетъ»: Хаджи попъ *Димитъръ Коларовъ*, Георги Данчевъ *зографина*, Михалаки Хаджи *Стамовъ*, Бончо Хаджи *Савовъ*, даскалъ Пенчо *Минарето*, даскалъ Иванъ *Кзсабаджака*, Жеко *касапина*, Хаджи Теодосия *Приматарина*, Иванъ *Янковъ*, даскалъ Димитъръ *Караормансѣтъ*, даскалъ Киро и още нѣколцина отъ първа рѣка чирпански граждани Чирпанското винце направило чирпанци горещи патриоти. Комитетъ се съставилъ: *Киро* отъ радостъ заплакалъ . . . плакалъ и Хаджи попъ *Димитъръ*, тогава най-интелигентния свещеникъ въ Чирпанската нахия.

Матей *Миткалото* посѣщение направилъ на чирпанскитѣ Хаджи-чорбаджии: Хаджи Данчо, конашки чорбаджия, Хаджи Стамо, башъ чифликчия, Хаджи Деко, Хаджи Теню, башъ сарафинъ, Хаджи попъ Петъръ, Хаджи Петъръ и Хаджи Желю (братия), Хаджи Недѣлчо, конашко ефенди. Както виждате, Чирпанскитѣ *чорбаджии* до единъ сж сѣ *хаджии* . . . *Миткалото* натрапилъ по нѣколко екземпляра отъ *житието*, подхвърлилъ имъ и нѣколко броя отъ „*Дунавска Зора*“. Съ нѣкаква тайнственностъ имъ съобщилъ, че нѣкакъвъ си „новъ Крали Марко“ е излѣзълъ изъ „Свѣта Гора“ и тръгналъ е по села и градове народа да буди! . . . Хаджи Теню башъ *Сарафина* изгледалъ закръпеното расо на отецъ Матей, и слѣдъ като го изслушалъ, сърдито му казалъ: „калугеръ ли си, дяволъ ли си, не та знамъ, я си земи *житието* и „*Царъ Асеня*“, па си бѣгай отъ очитѣ ми, зеръ, като обадѣ на каймакама, ще видишъ единъ и половина „новъ *Крали Марко*!“! . . .

Десетъ дни Дяконъ Левски седѣнкувалъ въ градъ Чирпанъ. Георги Данчевъ *зографина*, захвърлилъ чет-